

Ikke fra den anden Side er ganske modne for en Toldreform som den foreslaaede, i alt Fald formindsker den betydelig Udsigterne for dens Vedtagelse. Men jeg vil naturligvis ikke fraskrive mig at kunne forelægge Forslag til Forandring af Toldloven til næste Aar, jeg maa i det hele forbeholde mig fuld Frihed til at skønne over Stillingen til Efteraaret, hvis jeg er Minister til den Tid, hvorvidt der da er Udsigt til at gennemføre en Toldreform, og i hvilken Udstrækning der er Udsigt til at gennemføre den. Men jeg gentager, at saaledes som jeg for Øjeblikket ser paa Forholdene, har jeg ikke megen Tro til, at der til Efteraaret vil være nogen Udsigt til at gennemføre en Toldreform som den af mig foreslaaede. Og denne Toldlov vil derfor sandsynligvis ikke blive fremsat til Efteraaret.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at der i Regeringens Skattepolitik laa en Brød mod Byerne og en Begunstigelse af Landet. Jeg kan ikke indrømme det. Det ærede Medlem talte tillige om, at der var en Tendens til at forskyde Forholdet til Ugunst for de direkte Skatter og til Gunst for de indirekte. Jeg skal dertil sige, at Tendensen i Regeringens Skattepolitik er den at anvende den direkte Beskatning i saa stort et Omfang, som det er forsvarligt og samfundsmæssigt tilraadeligt. Men min Mening er den, som ogsaa var min højtærede Forgængers, at Indkomst- og Formueskatten er kommet op til en saadan Højde, at man ikke kan gaa videre ad den Vej, til en Højde, der endogsaa gjorde det meget ønskeligt, om man kunde finde paa Lempelser i denne Skat, saaledes som jeg ogsaa har gennemført adskillige ved Skattereformen af 1922, navnlig Lempelser til Gavn for de smaa Indtægter og de børnerige Familier, men ogsaa paa anden Maade, f. Eks. Lempelser for Selskaber og for de smaa Formuer o. s. v. Jeg mener altsaa, at man skal gaa saa langt, man kan i Retning af direkte Beskatning, men man maa paa dette Omraade som paa alle andre tage Hensyn til de praktiske Forhold, og Forholdet er jo dette, at naar det er nødvendigt at tilvejebringe et vist Beløb til Statsfinanserne, vil det ikke kunne nytte yderligere at forøge Satserne for Formue- og Indkomstskatten, der allerede er kommet saa højt op, som det kan bæres. Naar man skal søge forøgede Indtægter, maa man gaa en anden Vej, se at finde en passende Forøgelse af det, jeg forstaar ved Luksusbeskatning. Det er Tendensen. Der ligger intet som helst Ønske om at forfordere en Samfundsklasse til Fordel for en anden eller at begunstige Landet paa By-

ernes Bekostning eller lignende. Jeg tror, ogsaa nok, man maa sige, at hvis man har været haard mod Øllet, har man været endnu haardere mod Brændevinen. Nu er Forholdet fuldstændig forandret gennem Beskatningen, men det var dog saaledes tidligere, da baade Øl og Brændevin var underkastet forholdsvist lav Beskatning, at da ansaas Brændevinen mere for at være Landets Drik og det bajerske Øl mere for at være Byernes, men man har været haardere mod Brændevinen skattepolitisk set, end man har været mod Øllet.

Det ærede Medlem erindrede om, at jeg havde forespurgt Toldudvalget, hvad Udsigt der var til Gennemførelsen af Toldlovsforslaget. Ja, det er meget rigtigt. Det var jeg jo nødt til, thi jeg kan ikke undvære de 7 Mill. Kr., som Luksustoldloven skal give, og der maatte jo dog være nogen Tid for os til at overveje et særligt Lovforslag. Derfor var det meget om at gøre, da Tiden var blevet langt fremskreden, og vi nærmede os Paaskeferien, at faa at vide af Udvalget, om det, det vil sige dets Flertal, mente, der var en Udsigt til Gennemførelse af Toldloven. Der er intet som helst forbavsende i, at jeg spurgte.

Endelig klagede det ærede Medlem over, at man beskatter indenlandsk Alkohol langt stærkere end fremmed. Det ærede Medlem ved akkurat lige saa godt som jeg, hvorfor man ikke har kunnet gaa saa højt med Vinskatten, som man havde ønsket. Det er jo udelukkende handelspolitiske Grunde, som gør det. Stod vi frit her i Landet, vilde vi komme til en meget højere Vinbeskatning end den, vi har. Vi er gaaet saa højt med Vinbeskatningen, som vi mente, det var forsvarligt og rimeligt at gøre det ud fra handelspolitiske Hensyn, og det vil vi selvfølgelig fremdeles gøre. Jeg tror, at det handelspolitisk set vilde være en meget uheldbringende Trafik, hvis man nu vilde ind paa en Forhøjelse af Vinskatten. Dette kan tillige tjene som Svar paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Heilesen fremkom med herom.

Til det ærede Medlem Hr. Drachmann skal jeg sige, at Spørgsmaalet om en Tidsfrist for den ny Ølordinns Ikrafttræden ingenlunde er mig fremmed. Jeg har ogsaa overvejet dette Spørgsmaal. Imidlertid har jeg ment, at det var et Spørgsmaal, der helst maatte forhandles med Udvalget, og derfor har jeg ikke sat nogen Bestemmelse i saa Henseende ind i Lovforslaget. Men jeg skal være fuldt ud villig til at forhandle med det ærede Udvalg derom.

Overfor det ærede Medlem Hr. Heilesen